

Wspomnienia z Dnia Bociana 2009 w Zespole Szkół w Krempnej

Rozmowa z żabą

Chodzi bocian po łące
Obserwuje kwiatki kwitnące.

Nagle podchodzi do niego żaba i pyta:

- „Jak u pana zdrowie?”

- „Ach, nie najlepiej... coś mi chodzi po głowie”...

- „Niech pan weźmie leki przeciwbólowe,
Od razu lepiej się zrobi pańskiej głowie.

Na wszystkie bóle i udręki
Najlepsze są leki z Bożej apteki”.

- „Na moje bóle bocianie najlepsze
Byłoby zielone śniadanie...”

Żabka słysząc te słowa w kałuży się skryła,
Przecież ona się jeszcze „nie nażyła”!

Alina Bawolak
klasa VI

Powitanie

Przyleciał bocian z daleka.
Już w Krempnej gniazdko na niego czeka.
Powitamy go gorąco i mile,
Żeby przeżył z nami piękne chwile.

Żaneta Koruc
klasa II

Gospodarze - Ania i Arek cieszą się z przybycia bocianów

Bocian to taki ptak

Bocian to taki ptak,
Który jest znany od lat.
Mieszka w gnieździe na słupie
I codziennie żaby chrupie.

Chodzi po łąkach
Wśród łąnów zbóż
Ciągłe szukając
czegoś na ruszt.

A gdy jesień
Już zawita,
Wtedy bocian
od nas znika.

Anna Stachnik
Klasa VI

Dzień Bociana

Proszę pana, proszę pana!
Może być też Dzień Bociana!
Gdy wiosenny wiatr zawieje,
On przynosi nam nadzieję,
Że na pewno idzie wiosna,
Upragniona i radosna.
Na bociana każdy czeka,
Gdy powraca on z daleka.

Jakub Olchawa
Klasa VI

Podziękujmy bocianom

Gdy świat wokoło robi się zielony,
Gdy biały śnieg topnieje z każdej strony,
Gdy pojawiają się pierwsze listki na drzewach,
Gdy dokoła chór ptaków zaczyna śpiewać...

Wtedy już widać z oddali nadlatujące bociany.
Wszyscy z daleka je rozpoznamy.

Błyszczą ich czerwone dzioby, które nigdy nie wychodzą z mody.
Machają do nas swoimi czarno- białymi skrzydłami
i klekocą: „Kle, kle, do Polski wracamy!”

Podziękujmy naszym bocianom.
Z nimi wiosna to pora radosna!

Alicja Smółkiewicz
Klasa VI

Pierwsze bocianie loty

Bocianie życie

Bocian do Polski przylatuje,
Wiosnę nam zwiastuje.
Najpierw gniazdo reperuje,
Żonki swojej oczekuje.
Gdy przyleci bocianowa,
Troski zaczną się od nowa.
Już zniesione są jajeczka,
Więc śniadanko do gniazdeczka,
By nie zziębły dziecięciska.
Już piskłeta się wykluły,
Na śniadanie chrząszcza żuły.
Obserwują świat z gniazdeczka,
Skrzydłem chroni je mateczka.
Czas latanie już rozpocząć,
Bocianiątka chcą odpocząć.
Mama z nimi wciąż trenuje,
Tata bocian nadzoruje.
Gdy piskłeta już podrosną
To powiedzą: „Żegnaj Polsko!”
I polecą do Afryki,
Tam podrosną małe smyki.
W gnieździe cisza już nastąpiła,
Jesień boćki pożegnała.

Barbara Dziadosz
Klasa V

Ale frajda – wolne gniazdo... Krystian Stanosz w roli bociana

Wywiad z bocianem

- Dzień dobry, biały bocianie!
- Moje uszanowanie miły panie!
- Jak tam podróż?
- Kle, kle dziękuję! Trasę z Afryki do Polski w dwa miesiące pokonuję.
- I tak bez GPS-a?
- Gwiazdy i słońce mnie nawigują, ciepłe prądy powietrza właściwy kierunek wskazują.
- A gdzie szanowna żona?
- Przyleci, kiedy nasza rezydencja będzie dokładnie przeze mnie sprawdzona i naprawiona.
- I będzie gorące powitanie?
- Tak, żabki, myszki i robaczki do łóżka na śniadanie, potem spacer po mokradłach i kąpiel w leczniczych bagnach.
- Gdzie państwo macie swoje mieszkanie?
- Pięknie usytuowane na rozdrożu dróg, przy „Rajskiej Bramie”.
- Czy Pani bocianowa sama wychowuje pisklęta?
- Nigdy na to nie pozwolę! Ja też dbam o bocianięta! Troszczę się dla nich o pożywienie, wychowuję, by nie wyrosły z nich lenie.
- Jak długo postanowiliście u nas zostać?
- Od początku wiosny, aż pojawi się jesieni postać.
- A gdzie się Pan zatrzymuje w Trzecim Świecie?
- Aż do piramidy Cheopsa lecę.
- Czyli zimuje Pan w Egipcie?
- Tak! To bardzo piękny kraj! Tam przeżywam drugi maj! Pod Sfinksem jest nasze gniazdo, niedaleko Giza- fantastyczne miasto!
- Dziękuję za ciekawy wywiad, życzę miłego pobytu w Polsce!
- Do zobaczenia za rok! Kle, kle!

Aleksandra Zborowska
Klasa V

Już niedługo wyklują się małe boćki – dwie Moniki w roli bociana i bocianowej

Bociani wiersz

Jego przysmakiem są żaby,
a jego dom jest na kominie.
Mimo ,że wylatuje do Afryki,
w Polsce czas mu milej płynie

To nasz bociek w barwach biało-czerwonych
przelatuje przez nasze granice,
mijając las wysokich dębów
i ruchliwe ulice

„O, witaj boćku!”
Czy mnie oczy nie mylą?!
Wróciłeś tam gdzie twoje ojczyste rzeki płyną!

Tu uczyłeś się latać gdy byłeś jeszcze dzieckiem,
A wyfrunąłeś stąd będąc młodzieńcem!
Teraz wróciłeś jako dorosły
i już niczego się nie boisz!
Kiedyś się wszystkiego bałeś
A teraz sobie gniazdo robisz!

Michał w roli żaby gra serenadę dla bocianów

Miłosz Worwa
Klasa VI

Zmykaj boćku – Magda i Bartek w roli polujących

Bocianie opowieści

„Czerwony mam dziobek
I nóżki czerwone,
Uwielbiam jeść żabki,
Bo są zielone”.

Gdy bociany przylatują
To wiosenkę nam zwiastują.
Zaraz klekot swój rozpoczną
I mieszkania szukać zaczną.

Tata bocian pierwszy leci
Szukać miejsca dla swych dzieci.
Potem żona do niego się przeniesie
I tu swoje jajka zniesie.

„Starannie gniazda swoje lepimy,

Gdy będzie gotowe, to się w nim zagnieździmy”.

Mama bociana jajeczka zniesie

I będzie dbać, by wnet bocianki wykluły się.

A gdy się już wyklują bocianięta małe,

Zaczną się dziecięce kłopoty,

A szczęśliwi rodzice będą mieć mnóstwo roboty.

Tata bocian codziennie na bagna wędruje

I nowych zdobyczy tam wypatruje,

By swojej gromadki głód zaspokoić,

By szybko się rozwijały i z gniazda wyfruwały.

„Z dalekiej Afryki co rok tu lecimy,

By wychować tutaj swoje dzieci.

Gd przyjdą chłody to odlecimy,

A za rok znowu nasze stadko przyleci,

By założyć własne rodziny”.

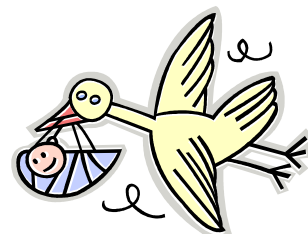
Raz się zlecą,

Raz odlecą

I tak w kółko...

A morał z tego wynika taki, że zawsze do gniazda rodzinnego wracają dzieciaki.

Gabriela Bryjak
Klasa V

Zebrała Anna Leputa
Zespół Szkół w Krempnej